

prima instanță - (judecătoria Bălți) A. Vrînceanu

instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, R. Burdeniuc

Î N C H E I E R E

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Floxal Plus”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Floxal Plus” împotriva Consiliului municipal Bălți privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul societății cu răspundere limitată „Floxal Plus” și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Bălți din 01 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 14 aprilie 2015 societatea cu răspundere limitată „Floxal Plus” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Bălți solicitând anularea deciziei nr.7/11 din 30 octombrie 2008 în partea ce ține de includerea în domeniul public al municipiului Bălți, havuzul amplasat în mun. Bălți str. Vasile Alexandri.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, la 22 decembrie 2014 primarul mun. Bălți, Vasile Panciuc a înaintat cerere de revizuire împotriva hotărârei judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 30 iulie 2014, prin care s-a recunoscut dreptul de proprietate societății cu răspundere limitată „Floxal Plus” asupra bunurilor din municipiul Bălți și anume bazinul de răcire prin stropire, rezervorul de incendiu substanția de transformare, stația de pompare, punct termic.

Ca probă la cererea de revizuire a fost anexată decizia nr.7/11 din 30 octombrie 2008 cu privire la introducerea completărilor în decizia Consiliului municipal Bălți nr.6/14 din 25 septembrie 2008, prin care a delimitat proprietatea domeniului public al municipiului Bălți, incluzându-se în lista proprietății care se referă la domeniul public al municipiului Bălți - havuzul din mun. Bălți, piața Independenței.

Menționează că, la 03 februarie 2015 s-a adresat Consiliului municipal Bălți cu cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei nr.7/11 din 30 octombrie 2008 în partea ce ține de includerea în domeniul public al municipiului Bălți havuzul amplasat în mun. Bălți, piața Vasile Alecsandri.

Prin decizia nr.1/73 din 26 februarie 2015 Consiliul Municipal Bălți a respins ca neîntemeiat cererea prealabilă și ca fiind depusă cu termenul expirat, fără să explice reclamantului dacă decizia contestată se referă la fântână arteziană aflată în proprietatea reclamantului.

Relatează că, nu i-a fost prezentată decizia contestată la o dată astfel încât acesta să omită termenul de atac al actului administrativ, dat fiind faptul că Consiliul municipal Bălți a înaintat cerere de revizuire în luna decembrie 2014, la cererea de revizuire fiind anexată decizia nr.7/11 din 30 octombrie 2008, iar reclamantul a făcut cunoștință cu actul administrativ contestat abia după 06 ianuarie 2015, iar la 12 ianuarie 2015 i s-a comunicat despre existența cererii de revizuire înaintată de Primarul Municipiului Bălți.

Consideră că nu poate fi invocat reclamantului omiterea termenului de contestare a deciziei nr.7/11 din 30 octombrie 2008 întrucât conform prevederilor art. 14 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, persoana poate ataca actul administrativ în interiorul termenului de 30 de zile din data comunicării actului administrativ și nu din data emiterii actului, și astfel societății cu răspundere limitată „Floxal Plus” nu-i poate fi imputat omiterea termenului de atac.

Indică că, conform anexei nr.1 a deciziei contestate în lista proprietății care se referă la domeniul public al municipiului Bălți la poziția 114 a fost inclus și havuzul din piața Independenței, mun. Bălți.

Din actele prezentate în dosarul civil, finalizat prin hotărârea judecătoreiei Botanica din 30 iulie 2014, de care consiliul a luat cunoștință și asupra căruia a fost admisă cerere de revizuire, havuzul din mun. Bălți, situat în piața Vasile Alexandri, constituie un bun accesoriu al imobilului (construcției magazinului UNIC) din mun. Bălți, piața Vasile Alecsandri, proprietarul căruia este societatea cu răspundere limitată ”Floxal-Plus”. Havuzul (fântână arteziană), având calitatea de bun accesoriu, fiind creat cu scopul de a răcori clădirea magazinului UNIC, aparține societății reclamante și este ilegal și incorect ca acest bun să fie inclus arbitrar prin decizia contestată în lista bunurilor care aparțin municipiului Bălți și sunt din domeniul public al municipiului Bălți.

În cadrul examinării cauzei în fond societatea cu răspundere limitată „Floxal-Plus” a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată ”Mondicom Grup”.

Prin încheierea protocolară a judecătoreiei Bălți din 23 septembrie 2015 instanța a respins cererea de intervenire în proces.

Prin hotărârea judecătoreiei Bălți din 01 aprilie 2016, s-a respins ca depusă peste termenul de prescripție cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Floxal- Plus” împotriva Consiliului municipal Bălți privind anularea deciziei nr.7/11 din 30 octombrie 2008 în partea ce ține de includerea în domeniul public al municipiului Bălți havuzul amplasat în mun. Bălți, piața Vasile Alecsandri.

Nefiind de acord cu hotărîrea judecătoreiei Bălți din 01 aprilie 2016, avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Floxal-Plus”, la 19 aprilie 2016 a depus apel nemotivat, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond cu pronunțarea unei noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 20 mai 2016 a depus cerere de apel motivată cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, solicitînd deja restituirea pricinii la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

La 14 octombrie 2016 societatea cu răspundere limitată ”Mondicom Grup” a depus cerere de alăturare la apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Floxal-Plus”.

Prin încheierea judecătoreiei Bălți din 22 noiembrie 2016 s-a refuzat primirea pe rol și examinarea cererii de alăturare la apel formulată de societatea cu răspundere limitată ”Mondicom Grup” și s-a restituit cererea de alăturare la apel împreună cu toate anexele.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Floxal-Plus” și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Bălți din 01 aprilie 2016.

La 17 martie 2017, avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Floxal-Plus” a declarat recurs împotriva hotărîrii judecătoreiei Bălți din 01 aprilie 2016 și deciziei Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2016, solicitînd casarea hotărîrilor instanțelor ierarhic inferioare și transmiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță.

Recurentul a depus cerere de recurs în temeiul art. 432, alin. 3), lit. d) și alin.4) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În motivarea recursului recurentul a indicat că nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare, fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt, concluziile primei instanțe expuse în hotărîre sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Sușține recurentul că soluția instanțelor ierarhic inferioare precum că acțiunea este înaintată tardiv, este neîntemeiată, deoarece cererea de chemare în judecată a fost depusă în termenul prevăzut de Legea contenciosului administrativ, însă instanțele investite cu judecare fondului nu au calculat corect termenul din data cînd a fost recepționat răspunsul la cererea prealabilă și data depunerii cererii de chemare în judecată.

Menționează că instanța de apel incorect și fără a da o apreciere argumentelor invocate și probelor prezentate a refuzat examinarea cererii de alăturare la apel depusă de societatea cu răspundere limitată „Mondicom-Grup” iar prin această soluție instanța a încălcat prevederile art. 6 din Convenția CtEDO.

Relatează recurentul că, atât hotărârea primei instanțe cât și decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Cu referire la termenul de declarare a recursului instanța de recurs constată că Curtea de Apel Bălți a emis decizia la 22 noiembrie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 16 ianuarie 2017 și recepționată de recurentul societatea cu răspundere limitată „Floxal-Plus” de la 19 ianuarie 2017 (f.d.193).

Cererea de recurs a fost depusă la 17 martie 2017, respectiv recursul este depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Floxal Plus” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Floaxal Plus”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari